

[Kirkeministeren.]

Der skulle herefter være mulighed for, at der virkelig opnåedes en løsning af sagen, selv om de foreslåede bestemmelser måske i en del enkelte tilfælde ikke ville komme de præster til gode, som man først og fremmest har tænkt på. Det er klart, at det vil kunne omtvistes, om nu netop hvert femte embede er det rette. Og jeg skal da også på forhånd erklære mig villig til nærmere at drøfte dette punkt. Endvidere kunde der rejses det spørgsmål, om undtagelsesreglen, såfremt den kommer til at omfatte hver femte ledighed, bør omfatte andre embeder end sognepræsteembeder. Det vil dog først og fremmest være sognepræsteembederne, der har interesse både for præster, der har haft deres gerning i udlandet, og også for de præster, der er kommet op i årene. Og den hidtidige undtagelsesregel for de pastorater, hvor der er tre eller flere faste præster, jfr. den gældende lovs § 34, stk. 1 b, giver i hvert fald tilstrækkelig mulighed for forflyttelse til et antal af de mere betydende residerende kapellanier.

For øvrigt skal jeg henlede opmærksomheden på, at jeg på ny ligesom i det tidligere fremsatte lovforslag har foreslået, at menighedsrådene i de tilfælde, der nu omhandles i lovens § 34, stk. 1 b, skal have 6 ansøgere at vælge imellem for derved at sikre, at der altid blandt de af ministeriet udpegede ansøgere kan være præster, som må anses for at passe til de særlige forhold i vedkommende menighed.

Det er mit håb, at det denne gang vil lykkes at skabe en tilfredsstillende ordning af det her omtalte vanskelige problem, idet jeg mener, at der med det foreliggende lovforslag virkelig er taget behørigt hensyn til menighedsrådenes berettigede interesse i ikke at afgive mere af indflydelsen på præstevalgene, end problemets løsning nødvendigt må medføre.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem hr. Bertel

Dahlgaard, for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et i dag anmeldt forslag til folketingsbeslutning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bertel Dahlgaard): På det ærede medlem hr. Skyttes og egne vegne skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til folketingsbeslutning angående den planlagte nedrivning af Østifternes Kreditforenings bygning.

Det foreslås, at folketetinget beslutter at opfordre ministeren for offentlige arbejder til at henlede Københavns kommunalbestyrelses opmærksomhed på, at folketetinget nærer et stærkt ønske om, at kommunalbestyrelsen tager spørgsmålet om nedrivning af Østifternes Kreditforenings bygning op til ny overvejelse, således at det kommer til at ligge klart for befolkningen, hvorvidt det er muligt at gennemføre en forsvarlig løsning af de foreliggende færdselsproblemer, uden at bygningen nedrives.

Som det vil være tinget og offentligheden bekendt, har det ærede medlem hr. Skytte og jeg i finansudvalget stillet et forslag af tilsvarende indhold som det her foreliggende. Dette forslag tiltrådtes i finansudvalget af venstres medlemmer, medens det konservative folkepartis og socialdemokratiets medlemmer udtalte, at de ikke i finansudvalget ville tage standpunkt til forslaget, da dette efter de ærede medlemmers mening rettelig burde fremføres i folketetinget. Det er da dette, der herved sker.

Jeg har, medens sagen har været behandlet i finansudvalget, haft lejlighed til at gennemgå dens akter, som den højtærede trafikminister beredvilligt har stillet til finansudvalgets rådighed, og jeg tillader mig herfra at fremdrage et par enkeltheder, som i nogen måde forklarer, at hele sagen først er kommet til at stå klart for offentligheden og for medlemmer af tinget på et så fremskredent tidspunkt.

Den 19. marts 1953 andrager magistraten trafikministeriet om tilskud af vejfonden til forskellige gadearbejder, herunder omlæg-

[Bertel Dahlgard.]

ning af Vestre Boulevard, d. v. s. den nuværende H. C. Andersens Boulevard. I de planer, som følger andragendet, siges det, at det i forbindelse med disse arbejder vil være nødvendigt at erhverve Østifternes Kreditforenings bygning, således at Jarmersgade vil kunne udvides til 50 m, og det tilføjes, at man eventuelt vil søge at opnå en overenskomst, således at denne breddeudvidelse kan tilvejebringes ved en rulning af Østifternes Kreditforenings bygning. De samlede omkostninger ved de omhandlede gadearbejder, herunder arealerhvervelse og bygningserhvervelse, angives til 9,6 mill. kr.

Den 19. maj 1953 giver trafikministeriet kommunalbestyrelsen tilsagn om et tilskud af vejfonden på 85 pct. af de udgifter, der er forbundet med omlægningen af den nuværende H. C. Andersens Boulevard fra Rysensteensgade til Vester Farimagsgade, d. v. s. 8,2 mill. kr. Ministeriet tilføjede, at „ministeriet godkender de til ministeriet indsendte planer“, som jeg for lidt siden omtalte. Herefter indstiller magistraten den 26. maj 1953 til borgerrepræsentationen at give udgiftsbevilling til erhvervelse af Østifternes Kreditforenings bygning. Efter en langvarig udvalgsbehandling tiltrædes forslaget af borgerrepræsentationen den 18. februar 1954. Der er altså ikke på dette tidspunkt taget standpunkt til spørgsmålet om nedrivning af Østifternes Kreditforenings bygning. Det fremgår også ganske tydeligt af en udtalelse af socialdemokratiets ordfører i borgerrepræsentationen, hr. Vedsø, der siger — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„H. C. Andersens Boulevard skal gennemføres i sin fulde bredde. Altså, alt, hvad der ligger af bygningsværker inden for en linje, der fortsætter Ny Rosenborggade-linje, skal væk, hvad enten så Østifternes bygning skal ruller, eller man vil finde ud af, at den bør nedbrydes.“

Det er altså ganske urigtigt, når det siges, at det i tre år har været kendt, at det var besluttet at nedrive bygningen. Der tilgår ikke trafikministeriet og er heller ikke senere tilgæet trafikministeriet noget som helst om ændringer i de planer, der danner grundlaget for tilskuddet fra vejfonden, og som gik ud på, at man ville søge at erhverve

bygningen, således at gadeudvidelsen kunne muliggøres ved en rulning af bygningen. En egentlig offentlig forhandling i kommunalbestyrelsen, der over for offentligheden fastslår nedrivningen, synes da heller ikke senere at have fundet sted. Ganske vist afgiver overborgmesteren den 23. februar 1956 en redegørelse til borgerrepræsentationen om sagen, men den afgives i et møde uden for dagsordenen, hvorom der i referatet af borgerrepræsentationens forhandlinger kun siges, at redegørelsen toges til efterretning. Dette foregår altså så sent som den 23. februar i år.

Det er herefter ikke underligt, at beslutningen om nedrivelse af Østifternes Kreditforenings bygning først kommer til at stå klart for befolkningen og sikkert også for de fleste af tingets medlemmer som en realitet, da arbejderne i sommerens løb påbegyndes.

Når denne sag har vakt så stærkt et røre, ikke blot i København, men ud over hele landet, skyldes det selvfølgelig omfanget af det spild af værdier, der her er tale om. Det er bogstaveligt talt sådan, at når en almindelig borger her i København eller en borger ude fra provinsen står over for denne monumentale bygning, reagerer den pågældende rent spontant, således at han synes, det umuligt kan være rigtigt, at den skal rives ned sten for sten af hensyn til en gadeudvidelse på nogle meter. Problemet må dog kunne løses på en anden måde, siger han.

Det samfundsmæssige spild er af direktøren i Østifternes Kreditforening, hrs. Thorsteinsson, angivet til 15-16 mill. kr. Det er, hvad det vil koste at opføre den nye kreditforeningsbygning, og dette tab, regner han, vil fordele sig i det væsentlige på staten og kreditforeningens reservefond og med et mindre beløb, ca. 1 mill. kr., på kommunen. Nøjagtigt kan fordelingen ikke angives, forinden erstatningen til Østifternes Kreditforening er fastsat ved voldgift. Det beløb, erstatningen eventuelt fastsættes til ud over 5½ mill. kr., må kommunen selv betale, da staten ikke er forpligtet i så henseende.

Denne ene million kroner, som kommunen har regnet skulle være kommunens eneste bidrag, er imidlertid det famøse punkt i hele denne sag. Det stråler ud af

[Bertel Dahlgaard.]

alle udtalelser af borgmester og af kommunalbestyrelsesmedlemmer, at det har været et afgørende argument, at det kun koster kommunen 1 mill. kr. — det samfundsmæssige tab vedkommer ikke kommunen. I borgerrepræsentationens betænkning siges det således, at fjernelsen af bygningen ikke bliver dyrere for kommunen end andre ordninger. Den konservative ordfører siger, at efter at der er givet sikkerhed for, at man får de 85 pct., koster det ikke kommunen mere end enhver anden ordning. Hrs. Thorsteinsson karakteriserer i en udtalelse til Politiken det, der skete, på den måde, at under disse omstændigheder, hvor man kunne regne med dette tilskud, traf man beslutning om den dyre ordning uden hensyn til, hvad det koster samfundet.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup), i hvis ministertid tilskuddet fra vejdirektoratet blev givet, siger den 7. september i år til Information:

„Jeg har aldrig kunnet forstå, at Københavns kommune ville ofre millioner på dette projekt. Efter min opfattelse er det ikke trafikalt nødvendigt at rive Østifternes Kreditforening ned, men kun et skønhedsspørgsmål, og det har jeg aldrig lagt skjul på over for mine partifæller i Københavns borgerrepræsentation og magistrat.“

Denne åbne udtalelse af den tidligere trafikminister virker taltalende; men der er den fejl i den, at årsagen til, at man vedtog projektet, er netop, at kommunalbestyrelsen regnede med, at kommunen ikke skulle ofre millioner, men at staten betalte. En sådan vurdering af økonomiske dispositioner kan staten og folketinget imidlertid ikke anlægge, og det er derfor, vi har ment det berettiget at rejse sagen over for statens bevillingsmyndighed.

Der har i tidens løb og lige indtil de sidste dage fra særdeles ansete kredse været peget på en række andre mulige løsninger. Hrs. Thorsteinsson siger, at forholdene synes skabt for en ensrettet færdsel på begge sider af bygningen. Professor Vinding Kruse foreslår en relativt billig løsning ved i den snævre passage i Jarmersgade at lægge en del af færdslen ind under bygningen. Det anføres fra sagkyndig side, at en rulling af bygningen i enhver henseende er teknisk

mulig. Borgmester Estrup har forleden i borgerrepræsentationen oplyst, at en rulling kun ville koste 2½ mill. kr. Borgmesteren sagde i øvrigt ved den lejlighed, at man ikke havde fundet, at det var særlig heldige løsninger, der var nævnt. Dette vage udtryk tyder på den anden side ikke på, at de er uanvendelige.

Til alle de momenter i denne sag, som jeg nu har nævnt, føjer sig endelig spørgsmålet om placeringen af den nye otte etagers kreditforeningsbygning op ad Ørstedsparken. Det er ingen hemmelighed, at der inden for alle lejre hersker tvivl om forsvarligheden heraf set på længere sigt.

Når man nu ser alt det, der her er sagt, i sammenhæng, er det da så ikke begrundet, hvis folketinget, d. v. s. for statens vedkommende den bevilgende myndighed, beder den højtærede trafikminister, hvem der jo ikke er rettet kritik imod i denne sag, sige til Københavns kommunalbestyrelse, at folketinget gerne vil bede den overveje denne sag endnu en gang. Jeg har set, at det er blevet sagt, at folketinget ikke skal hæve pegefingern over for det kommunale selvstyre. Jeg tror ikke, det er klogt at fremsætte sådanne udtalelser i en sag, hvor det er kommunen, der har ladet sine dispositioner bestemte af, at det er staten, der betaler.

I en sådan henvendelse gennem ministeren ligger der selvfølgelig intet uvenligt over for Københavns kommune — det fremgår jo tværtimod af den foreslåede henvendelses ordlyd, at folketinget erkender, at kommunen med det af den daværende minister givne tilsagn har en juridisk ret til at gennemføre nedrivningen; men tilbage bliver, at Københavns kommune og staten har en fælles pligt til at lade samfundsmæssige økonomiske hensyn råde. Det ville ikke være heldigt, om stat og kommune ikke skulle kunne veksle ord i et sådant tilfælde, og det ville, synes jeg, være en i høj grad uvenlig handling af kommunen, hvis den ikke ville være imødekommende over for en sådan henvendelse — en uvenlighed, som ikke kunne undgå at gøre indtryk.

Der er sagt, at det er for sent, sagen er blevet rejst. De, der siger dette, har i hvert tilfælde medvirket til at trække tiden yderligere ud — men det er aldeles ikke for sent. Østifternes hus står der endnu, og

[Bertel Dahlgaard.]

det nye hus til de 15-16 mill. kr. er ikke påbegyndt. Så vidt jeg ved, har Københavns kommune kun bevilget 200 000 kr. til arbejderne på indeværende års budget. De udgravninger, der har fundet sted, vil under alle omstændigheder kunne få en fornuftig anvendelse her, hvor netop en parkeringsplads er så påkrævet.

Jeg tror, at dersom folketinget vedtager dette forslag og Københavns kommunalbestyrelse imødekommer henstillingen, vil det blive modtaget med meget stor tilfredshed i næsten alle befolkningskredse. Byens styre vil ikke tabe, men vinde i befolkningens omdømme derved.

Må jeg slutte med at sige, at hele denne sags forløb med stor styrke har rejst et spørgsmål med videre sigte. Jeg har ikke i dag rettet noget angreb på den minister, der bevilgede dette tilskud af vejfonden, og jeg agter heller ikke at gøre det; men selve dette, at en sådan bevilling gives alene i kraft af en generel bemyndigelse til en minister — oven i købet skønt ministeren ikke fandt en sådan disposition forstandig — må nødvendigvis få konsekvenser med hensyn til den gældende ordning vedrørende vejfonden.

Jeg har forstået det således, at den daværende minister er blevet tilskyndet til at bevilge tilskuddet af det forhold, at der bag andragendet stod en enstemmig kommunalbestyrelse. Det er en overordentlig farlig tankegang. I mange tilfælde vil det jo ikke være vanskeligt at samle enstemmighed i en kommunalbestyrelse om at modtage 85 pct. af udgifterne til en eller anden foranstaltning; men at imødekomme noget sådant har ikke noget med respekt for det kommunale selvstyre at gøre. Her er det netop ministerens opgave at afveje de kommunale særinteresser med samfundsinteresserne, men der er altså ikke sikkerhed for, at dette sker under den gældende ordning, og det radikale venstre forbeholder sig derfor at rejse spørgsmålet om en vis begrænsning i de bemyndigelser, der er givet trafikministeren på dette område, så at der nås frem til en for statens bevillingsmyndighed mere betryggende ordning.

Jeg skal hermed anbefale dette forslag til folketingsbeslutning.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte forslag til folketingsbeslutning vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til udvalget for forretningsordenen.

Valgt blev: *Einer-Jensen, Bundvad, Holger Eriksen, Horn, Kjældgaard, Evald Kristensen, K. Axel Nielsen, Edel Saunte, Erik Eriksen, Marius Buhl, Thisted Knudsen, Sønderup, Øllgaard, Aksel Møller, Ole Bjørn Kraft, Poul Sørensen og Steen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til udvalget til valgsprøvelse.

Valgt blev: *Edel Saunte, Victor Gram, Poul Hansen (Svendborg), Erhard Jakobsen, Lund Jensen, Holger Larsen, Th. Mikkelsen, Lars M. Olsen, Gideon, Henry Hansen, Heick, Kr. Juul, Harald Nielsen, Hanne Budtz, Clausen (Olufskjær), Reedtz-Thott og Steen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til finansudvalget.

Valgt blev: *Kolbjørn, Brodthagen, Leonhard Hansen, Poul Hansen (Svendborg), Lars P. Jensen, Peter Kristensen (Ålborg), Teichert, Damsgaard, Jørgen Gram, Jensen-Broby, Thorkil Kristensen, Øllgaard, Poul Claussen, Tesdorpf, Thestrup, Bertel Dahlgaard og Skytte.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til lønningsudvalget.

Valgt blev: *Holger Eriksen, Kaj Andresen, Carl P. Jensen, Kai Jensen, Peter Jørgensen, Aage Knudsen, M. Larsen, Robert Sørensen, Arnth-Jensen, Henry Christensen, Niels Eriksen, Heick, Thisted Knudsen, Baagø, Gottschalck-Hansen, Erna Sørensen og Svend Jørgensen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til indfødsretsudvalget.

Valgt blev: *Axel Ivan Pedersen, Bladt, Brodthagen, Lysholt Hansen, K. Axel Nielsen, Softe Pedersen, Ravn, Chr. Thomsen, Vagn Bro, Jørgen Gram, Heick, Peter Larsen, Ellen Poulsen, Carsten Raft, Clausen (Olufskjær), Marie Antoinette von Lowzow og Ingeborg Refslund Thomsen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til ombudsmandsudvalget.

Valgt blev: *Gustav Pedersen, Bundvad, Holger Eriksen, Per Hækkerup, Frode Jakobsen, Ewald Kristensen, K. Axel Nielsen, Edel Saunte, Vagn Bro, Arnth-Jensen, Marius Buhl, Erik Eriksen, Heick, Halfdan Hendriksen, Rasting, Poul Sørensen og Bertel Dahlgaard.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 2 medlemmer til at føre tilsyn med folketingets bibliotek.

Valgt blev: *Kolbjørn og Østergaard.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 9 medlemmer til det i grundlovens § 71 omhandlede tilsyn med behandlingen af personer, som er underkastet frihedsberøvelse.

Valgt blev: *Kaj Andresen, Boye Hansen, Frode Jakobsen, Peter Jørgensen, From, Paabøl, Bøgholm, Erna Sørensen og Ingeborg Refslund Thomsen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående den af statsrevisorerne afgivne betænkning over statsregnskabet for finansåret 1954-55.

Valgt blev: *Brodthagen, Ove Hansen, Poul Hansen (Svendborg), Holger Larsen, Johs. E. Larsen, Wiggo Larsen, Mørk, Lars M. Olsen, Conrad Kofoed, Anders Andersen, Ladefoged, Johan Poulsen, Paabøl, Fanger, Foss, Marie Antoinette von Lowzow og Aage Fogh.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer og 17 stedfortrædere til det udenrigspolitiske nævn.

(Jfr. tidenden sp. 16).

Valgt blev: *Alsing Andersen* med stedfortræder *Horn*, *Bundvad* med stedfortræder *M. Larsen*, *Einer-Jensen* med stedfortræder *Poul Hansen* (Grenå), *Holger Eriksen* med stedfortræder *Lars M. Olsen*, *Per Hækkerup* med stedfortræder *Hans Rasmussen*, *Frode Jakobsen* med stedfortræder *Nina Andersen*, *Gustav Pedersen* med stedfortræder *Victor Gram*, *Teichert* med stedfortræder *Andreas Hansen*, *Erik Eriksen* med stedfortræder *From*, *Jørgen Gram* med stedfortræder *Krogh*, *Heick* med stedfortræder *Viggo Starcke*, *Thorkil Kristensen* med stedfortræder *Søren Andersen*, *Sønderup* med stedfortræder *Helga Pedersen*, *Ole Bjørn Kraft* med stedfortræder *Rasting*, *Kristen Amby* med stedfortræder *Foss*, *Aksel Møller* med stedfortræder *Marie Antoinette von Lowzow* og *Jørgen Jørgensen* (Lejre) med stedfortræder *Bertel Dahlgaard*.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 16 medlemmer og 16 stedfortrædere til Nordisk Råd.

(Jfr. tidenden sp. 17).

Valgt blev: *Einer-Jensen* med stedfortræder *Hans Knudsen*, *Nina Andersen* med stedfortræder *Poul Hansen* (Grenå), *Bundvad* med stedfortræder *Kaj Andresen*, *Holger Eriksen* med stedfortræder *Per Hækkerup*, *Victor Gram* med stedfortræder *Kai Jensen*, *Gustav Pedersen* med stedfortræder *Horn*, *Hans Rasmussen* med stedfortræder *Lars M. Olsen*, *Erik Eriksen* med stedfortræder *Damsgaard*, *Marius Buhl* med stedfortræder *Niels Eriksen*, *Thorkil Kristensen* med sted-

fortræder *Jørgen Gram, Harald Nielsen* med stedfortræder *N. Chr. Christensen, Ole Bjørn Kraft* med stedfortræder *Reedtz-Thott, Foss* med stedfortræder *Rasting, Thestrup* med stedfortræder *Marie Antoinette von Lowzow, Jørgen Jørgensen (Lejre)* med stedfortræder *Steen* og *Bertel Dahlggaard* med stedfortræder *A. C. Normann*.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg vedrørende atomenergikommissionens beretning m. v.

Valgt blev: *Heising, Alsing Andersen, Einer-Jensen, Jens Hansen, Erhard Jakobsen, Kolbjørn, M. Larsen, Hans Rasmussen, Jørgen Gram, Marius Buhl, Damsgaard, Karlskov Jensen, Helga Pedersen, Reedtz-Thott, Foss, Ole Bjørn Kraft* og *Rager*.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til folketingets vareforsyningsudvalg.

(Jfr. tidenden sp. 17).

Valgt blev: *Einer-Jensen, Bundvad, Lars P. Jensen, Peter Nielsen, Lars M. Olsen, Sofie Pedersen, Hans Rasmussen, Erik Eriksen, Jørgen Gram, Holmberg, Anker Lau, Sønderup, Weikop, Halfdan Hendriksen, Aksel Møller, Jørgen Jørgensen (Lejre)* og *Rager*.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til folketingets sukkerudvalg.

(Jfr. tidenden sp. 17).

Valgt blev: *M. Larsen, Brodthagen, Lysholt Hansen, Poul Hansen (Grenå), Lund Jensen, Sofie Pedersen, Chr. Rasmussen, From, Niels Eriksen, Gideon, Heick, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Erna Sørensen, Tesdorpf* og *Svend Jørgensen*.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 9 medlemmer til det i lov nr. 235 af 27. maj 1950 om anvendelse af modværdien

af de i henhold til Det europæiske Genopbygningsprogram modtagne gaveydelse omhandlede udvalg.

(Jfr. tidenden sp. 17).

Valgt blev: *Lars P. Jensen, Lars M. Olsen, Chr. Rasmussen, Hans Rasmussen, Niels Eriksen, Foged, Halfdan Hendriksen, Weikop* og *Age Fogh*.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til folketingets udvalg vedrørende bymæssige bebyggelser.

(Jfr. tidenden sp. 17).

Valgt blev: *Kai Jensen, Brodthagen, Ove Hansen, Erhard Jakobsen, Kolbjørn, Holger Larsen, Th. Mikkelsen, Peter Nielsen, Jensen-Broby, Jens Chr. Christensen, Peter Larsen, Martin, Paabøl, Thestrup, Fanger, Gottschalck-Hansen* og *Kirsten Gloerfelt-Tarp*.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i dag kl. 13³⁵ med følgende dagsorden:

Eneste behandling af:

Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.

Mødet hævet kl. 13³².

3. møde.

Onsdag den 3. oktober kl. 13³⁵.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Eneste behandling af indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.

Ordføreren for udvalget til valgs prøvelse (Edel Saunte): Efter at det høje ting har imødekommet de to ærede medlemmer hr. Urban Hansens og hr. Givskov Christensens anmodning om at måtte nedlægge deres